

[Clausager.]

om et Forhold mellem Staten og Dyrkerne, slet ikke andet. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse saa lidt for sort paa det.

Jeg skal saa sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der henvendte ikke saa faa Bemærkninger til mig, nogle faa saglige og ikke saa faa partipolitiske. Det ærede Medlem begyndte med at behandle det Spørgsmaal: Kan det forsvares at forhøje Prisen? Det ærede Medlem tog det egentlig paa en anden Maade end Ministeren, der siger, at det nærmest er en Fordel for Forbrugerne, at vi forhøjer Prisen, for vi garderer dem mod for stor Stigning; og han havde en anden Begrundelse end Ministeren, idet han sagde: Sukkeret er i og for sig billigt, det er meget billigt, saa der kan ikke siges noget til, at vi lægger 3 Ø. paa Sukkeret.

Jeg vil bede det ærede Medlem om at snakke med sine Partifæller fra Nordjylland, jeg tror, han har en i Hjørring Amt, der ikke vilde med paa den sidste Sukkerordning, og som vist heller ikke har det for godt med Henblik paa den foreslaaede. I Nord- og Vestjylland er Folk ikke for venlig stemt, naar det gælder om at hjælpe Sukkerroedyrkerne i de gode Egne, hvis det da skal gaa ud over deres eget Erhverv eller deres egen Pengepung, det er de ikke, selv om man kan sige, at Sukkeret, som det ærede Medlem siger, er billigt, ogsaa hvis der lægges 3 Ø. paa. Jeg kan betro det ærede Medlem, at Kød af Køer er ogsaa billigt, og Flæsk er heller ikke dyrt, saa naar de Mennesker skal sælge deres Varer til lave Priser, ser de ikke med Velvillie paa, at man i de gode Egne skal have en Forhøjelse paa de Varer, som de skal købe deroppe — det er saa klart som Dagen, det synes jeg ikke der kan være mere end een Mening om.

Saa sagde det ærede Medlem: Stiger Prisen, bortfalder Kritikken. Ja, for hvis Prisen stiger, i hvert Fald hvis den stiger af valutamæssige Grunde — og det tror jeg er den eneste Udsigt til en Stigning —, saa stiger ogsaa de andre Ting, som de paagældende har, og saa gør det slet ikke noget, saa udjævnes det hele. Men det er dette Forsøg paa at fordyre den her omhandlede Vare, medens de Varer, som de andre producerer, muligvis bliver staaende i Pris, vi er imod.

Det ærede Medlem udtalte dernæst i Tilslutning til mig, at han kunde ønske at tage lidt haardere paa Fabrikkerne, han udtalte sin Sympati for det, jeg havde

nævnt dér. Jeg ved ikke, om det refererer sig til Raasukkertolden, jeg ønsker i alt Fald ikke at gaa videre i Retning af at bestemme, hvor meget Fabrikkerne maa give i Udbytte. Jeg er ked af at gaa den Vej, lad os lade være at blande os i det, lad os lukke Døren af for den her foreliggende Chance, saa bliver Fabrikkerne til at forhandle med for Roedyrkerne. Det er en langt sundere og bedre Vej.

Det ærede Medlem ønskede, at man skulde standse ved de 6 pCt., at Fabrikkerne aldrig skulde kunne faa mere end 6 pCt., saa skulde Dyrkerne have Resten. Det er en daarlig Vej at gaa, det er overhovedet ikke tiltalende at gribe ind, navnlig ikke for os Venstremænd — Socialdemokraterne kan det jo ikke genere saa meget. Vi skal være forsigtige med at gribe ind overfor private Virksomheder; vi skal lukke Døren af for Særret og begunstiget Stilling, og saa lade Parterne dele Udbyttet indbyrdes, som de kan komme til Rette om det — det er meget, meget bedre.

Hermed har jeg vist svaret paa det væsentligste af de saglige Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte overfor mig. Men jeg fik jo ogsaa en Del at vide om, hvad jeg før havde sagt, hvad Venstre før havde sagt, og hvordan vi nu havde det. Det maa man jo finde sig i; men jeg havde egentlig ikke givet Anledning til det, jeg havde ikke sagt et Ord om det radikale Partis Stilling. Det var ikke af Uuhøflighed, slet ikke, jeg henvendte mig til Handelsministeren, for jeg mener, at naar man vil tale med Vognstyren, gaar man ikke til Bivognen, og vi har haft en saglig Forhandling, synes jeg.

Men det ærede Medlem havde, som sagt, en hel Del politiske Bemærkninger til mig, og han kan naturligvis godt faa Svar paa dem — en Kunde skal have de Varer, han ønsker, det er der ikke noget at sige til. Han sagde, at nu var jeg sindet at hjælpe, men at jeg havde været negativ før. Herpaa svarede jeg Handelsministeren, idet jeg sagde, at jeg netop den Gang indtog den mest positive Stilling overfor Dyrkerne ved at foreslaa, at man skulde rette paa Raasukkertolden. Dernæst sagde det ærede Medlem: lad os se, hvor mange indenfor Venstre der staar bag ved det skitserede Forslag. Det gør Venstrepartiet, jeg har talt paa Venstrepartiets Vegne — det kan man ganske roligt gaa ud fra. Jeg tror derimod, det har knebet mere indenfor det radikale Parti; ved visse Lejligheder, naar vi har haft fat paa Sukker, har der